

סחטנות בחסות החוק: ג'ונגל הספורט החובבני


 שלחו להדפסה

טור דעה

בחסות חוק הספורט חומסים ראשי אגודות חמדניים את הילדות של הנער שלנו, את ההזדמנות שלהם לשחק כדורסל לפני שהם הולכים לצבא. מדובר בעבדות מודרנית, שהאיגוד נותן לה יד אריאל רובינשטיין

נער מישראל רוצה לשחק כדורסל. נפש בריאה בגוף בריא. הנער אינו מועמד לשחק ב-NBA, הוא פשוט מטורף על הענף. הוא נרשם למועדון, משלם אלפי שקלים בשנה כדי להתאמן ומקבל כרטיס שחקן.

בסופה של עונה מתברר לנער, שבינתיים הגיע לגיל 17, כי הוא מעדיף לשחק בקבוצה אחרת. סיבותיו הטובות עימו. הוא מבקש בעדינות מהנהלת הקבוצה להסכים להעברה לקבוצה אחרת. כאן נגמר הספורט ומתחיל הג'ונגל.



כדורסל אילוסטרציה
צילום: AFP

לחצו כאן להגדיל
הטקסט



עומרי כספי. חוק הספורט עושה עוול לאלו שלא יגיעו ל-NBA (רויטרס)

האורים והתומים של הקבוצה מסרבים להעברה. הם משננים ומשננים ה"לד שלנו". הם מסבירים שהם דואגים רק לטובת הנער, אבל רומזים ש"אם יש כסף, אז יש על מה לדבר". יש להם חשבון היסטורי עם הקבוצה אליה הנער רוצה לעבור ולכן, לשם, הוא לא יעבור, גם אם ייחרב העולם.

לא עוזרים ליקוקים והטפות מוסר, שליחים או איום בפנייה לבוררות באיגוד הכדורסל. גם תחינה בקול רועד ובעיניים לחות לא מגיעה אל ליבם של בעלי העסקים המנהלים את הקבוצה. בסוף הם נוטלים

אלפי שקלים "דמי השאלה".

יש באגודות הכדורסל מאמנים ועסקנים מסורים שלא מעלים על הדעת לסרב לבקשתו של נער להחליף אגודה. אבל עשבים שוטים לא צומחים במדבר. באיגוד אומרים שפעולותיהם חוקיות. הם מסתמכים על לא פחות מחוק הספורט שחוקק על ידי כנסת ישראל ועל תקנון איגוד הכדורסל הפועל מתוקף אותו חוק.



שי שני. האם יו"ר איגוד הכדורסל יתקן את התנאים הדרקוניים? (טל שחר)

חוק הספורט אמנם קובע ש"ספורטאי שגילו 17 שנה ומעלה אך לא מעל 26 שנה יוכל, באין הסכמה להעברתו, להגיש בפגרה טופס הסגר, ולעבור לאגודה אחרת לאחר שנכנס להסגר לתקופה של שתי עונות ספורט". אבל מדובר בתנאי דרקוני ובלתי אפשרי למי שתוך שנה ימיר את הניתור לסל בריצה על ג'בלאות.

איגוד הכדורסל הפליג ביישום הסעיף וקבע: "שחקן אשר כרטיסו שייך לקבוצה ו/או לאגודה, אף ללא חוזה בכתב (להלן: 'שחקן בית'), יהיה רשאי לעבור לקבוצה אחרת במו"מ שיתנהל בין הקבוצה המעבירה לקבוצה הקולטת בהסכמת השחקן. היה ולא יגיעו הקבוצות להסכמה לא ישוחרר השחקן". בעוד שעבור שחקנים המשחקים במסגרת חוזה נקבע מחיר להעברה, דווקא בעניין הנערים, שסתם נרשמו לשחק במועדון, איגוד הכדורסל מעודד, למעשה, סחיטה של דמי העברה בלתי מוגבלים.

ניסיתי לברר את הטעם לחוק הספורט. משפטנים בכירים נדהמו לגלות שחוק כזה קיים במדינתנו הנאורה. כמה מהמעורבים הודו: "מדובר בעבדות בחסות החוק". ההצדקה הנפוצה: בעלי הקבוצה השקיעו בנערים זכאים לקטוף את הפירות.



לימור לבנת עם דימטרי קריטר. שרת הספורט תפעל בעניין? (אורן אהרוני)

לפי ההיגיון הזה אסור לנערה לדלג מסטודיו בלט אחד לאחר ללא הסכמה. לפי ההיגיון הזה, חברת הסלולר שהשקיעה כה רבות בהשתעבדותנו לטלפון, זכאית לפיצוי על המעבר לחברה מתחרה. לפי ההיגיון הזה, מרצה שעובר מאוניברסיטה אחת לאחרת ישלם פיצוי עתק למוסד האם. לפי ההיגיון הזה, חייבת ישראל מאות מיליארדים לברית המועצות שהכשירה רבבות רופאים ומהנדסים שאנחנו נהנים משירותיהם.

חוק הספורט מגביל חירותם של נערים המעוניינים לשחק כדורסל ומכשיר בריונות. בכך הוא סותר את חוק יסוד חופש העיסוק, המכיר בזכותו של אדם להיות בן חורין. תקנון איגוד הכדורסל? זה בכלל צריך להיעלם מהעולם ולהיות מנוסח מחדש באופן שיאפשר קיום ספורט חובבני ולא רק ישרת את ברוני הכדורסל.

אני מחפש נקודת אור. אולי זו העובדה שצעירים הצמאים לכדורסל הבינו הקיץ עד כמה קשה להילחם בעוולות בחסות החוק. בעוד שנה הם יתבקשו ליישם כלפי אחרים חוקים אטומים ומרושעים הרבה יותר. אני מתפלל שהם יזכרו את העוולה שהם חוו.

קו הספורט של ynet - 054-7500500 עדכוני ספורט בזמן אמת, שליחת טפסי winner וחידונים נושאי פרסים.

תגיות: כדורסל

[חזרה](#)